

140

1661. Συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας, ἀπὸ 4 Μαΐου, ἐν Νάξῳ,
ἐν ὧ ὁ πωλητὴς πωλεῖ «μὲ καλήν του γνώμη καὶ τῶν κληρογόμων του», ἀνέκδοτον, ἐν
ΕΒΕ, Τμ. χφφ. Ξ 28.

141

1662. Βεράτιον ὑπὲρ πΚ Διονυσίου Γ', τοῦ Βαρδαλῆ,
ἐν 76, σ. 9-14.

« . . . Μηδεὶς ἐπεμβανέτω καὶ ἐνοχλείτω αὐτὸν ἐν τῇ πατριαρχικῇ αὐτοῦ δικαιοδοσίᾳ.
Καὶ τὰς ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Κράτους μον εὑρισκομένας ἐκκλησίας καὶ μονα-
στήρια, ἀνευ τῆς ἴερᾶς μον διαταγῆς, μὴ λαμβανέτω παρ' αὐτοῦ. Καὶ μηδεὶς ἐμποδιζέτω
τὴν συναδὰ τῷ ἴερῷ νόμῳ (σεροὶ) ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ σχεδίῳ γινομένην ἐπισκευὴν αὐτῷ.

Αἱ περιουσίαι τῶν εἰς τὴν πατριαρχικὴν δικαιοδοσίαν ὑπαγομένων μητροπολιτῶν, ἐπισκό-
πων, ἴερῶν, καλογήρων καὶ καλογοριῶν, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν, περιελθέτωσαν εἰς τὴν κατο-
χὴν τοῦ εἰρημένου πατριάρχου. Καὶ εἰς τὴν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀνήκουσαν καὶ ὄρισμένην
αὐτοῦ περιουσίαν μὴ ἐπεμβανέτωσαν τὸ Λημόσιον (βέΐτ οὐλ. μὰλ.), οἱ κασέμιδες καὶ οἱ
μουτεβέλληδες αὐθαιρέτως.

Ἄνευ τῆς ἐγγράφου καὶ ἐνσφραγίστον ἀναφορᾶς τοῦ πατριάρχου, μηδενὶ παραχωρείσθω
μητροπολιτικὴ καὶ ἐπισκοπικὴ ἔδρα καὶ δικαιοδοσία καὶ κατοχή.

Οταν τις ἐκ τῶν εἰς τὴν πατριαρχικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν ὑπαγομένων ἀπίστων, πρόκειται
ἢ συζευχθῆ ἢ ἢ συζευχθῆ γυναικα, ἐκτὸς τοῦ εἰρημένου κληρικοῦ, ἢ ἐκτὸς τῶν . . .
διωρισμένων ἐπιτρόπων αὐτοῦ, μηδεὶς ἐπεμβανέτω μεταξὺ αὐτῶν.

Οἱ ἀποθνήσκοντες κληρικοὶ (μονορδ ὀλὰν) ὅταν, κατὰ τὴν κενήν αὐτῶν θρησκευτικὴν
συνήθειαν, διαθέτωσιν δὲ τι δήποτε ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν, γενέσθω
ἔγκυρον καὶ ἐκτελεσθήτω ἐπὶ μαρτυρίᾳ ἑλλήνων (ρούμ).

Μηδεὶς ἐπεμβανέτω καὶ ἐμποδιζέτω τὸν πατριάρχην, παιδεύοντα, κατὰ τὴν θρησκείαν
αὐτῶν τοὺς ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν αὐτοῦ πλημμελήσαντας μητροπολίτας, ἐπισκόπους, ἡγούμε-
νους, καλογήρους καὶ ἴερεῖς.

. . . Ἄνευ τῆς ἐνσφραγίστον ἀναφορᾶς τοῦ πατριάρχου μηδενὶ ἔδρα μητροπολιτικὴ ἢ ἐπι-
σκοπικὴ παρασχεθήτω.

. . . Ἀπιστον τινά, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ, μηδεὶς βίᾳ ἐξισλαμιζέτω. Καὶ οἱ πατρι-
άρχαι τῶν ἄλλων χωρῶν οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὴν πρωτεύονσάν μον δι' ὑποθέσεις αὐτῶν, ταύ-
τας διενεργείτωσαν διὰ τοῦ εἰρημένου πατριάρχου, ἀνευ ἐπεμβάσεως ἄλλου τινὸς ἔξωθεν. . .
Καθὼς οἱ πρὸ αὐτοῦ πατριαρχήσαντες, κατεῖχον καὶ ἔξουσίαζον, δόμοίως καὶ δε εἰρημένος
πατριάρχης ἔξουσιαζέτω τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς πατριαρχίας αὐτοῦ ἀνήκοντα εἰς τὰς
ἐκκλησίας ἀμπέλους, κήπους, τσιφλίκια καὶ χωράφια καὶ λειβάδια, καὶ τὰς πανηγύρεις καὶ
τὰ μοναστήρια καὶ τὰ ἀγιάσματα καὶ τοὺς μύλους καὶ ἔτερα εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν ἀφιε-
ρωμένα, ἐφ' ὃν πατριαρχείτω, ὡς ἀνέκαθεν καὶ κυριαρχείτω καὶ μηδεὶς ἔξωθεν ἐπεμβαι-
νέτω καὶ παρενοχλείτω αὐτόν . . .».

